

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 346/2026
25.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ненада Јовановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К бр.106/22 од 04.08.2025. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр.157/25 од 25.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 25. марта 2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ненада Јовановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К бр.106/22 од 04.08.2025. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр.157/25 од 25.11.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К бр.106/22 од 04.08.2025. године, окривљени АА је, поред осталих окривљених, оглашен кривим због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на новчану казну у износу од 35.000,0 динара. Истовремено је одређено да је окривљени дужан да новчану казну плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, те да уколико је не плати у том року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, а ако окривљени плати само део новчане казне, суд ће остатак казне сразмерно заменити казном затвора. Истом пресудом одлучено је и о трошковима кривичног поступка и паушала, те о имовинскоправном захтеву оштећених, како је то ближе наведено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр.157/25 од 25.11.2025. године, поред осталог, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА– адвоката Ненада Јовановића, а пресуда Основног суда у Крушевцу К бр.106/22 од 04.08.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Ненад Јовановић, због повреде закона из члана 485. тачка 1) ЗКП, не наводећи у уводу о којој се конкретно повреди закона ради, с тим што из образложења произилази да бранилац указује на повреде одредаба чланова 68. тачка 11) ЗКП и члана 427. став 5. ЗКП, те на повреду одредаба члана 36. став 2. Устава РС, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, те да наложи првостепеном суду да окривљеном достави првостепену пресуду у складу са законским нормама.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да су испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2. и 3. ЗКП).

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) овог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА, као разлог подношења захтева за заштиту законитости, у уводу истиче повреду закона из члана 485. став 1. ЗКП, која је општег карактера, при чему формално не опредељује ни једну повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП, већ у поднетом захтеву указује на повреде одредаба члана 68. тачка 11) ЗКП и с тим у вези наводи да је нижестепеним пресудама учињена повреда права окривљеног на правни лек, те на повреду члана 427. став 5. ЗКП, које се односе на достављање писаног отправка пресуде.

Како изложеним наводима захтева бранилац окривљеног побијане пресуде побија због повреда одредаба члана 68. тачка 11) ЗКП и из члана 427. став 5. ЗКП, које у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд поднети захтев у овом делу одбацио као недозвољен.

Поред тога, бранилац окривљеног у образложењу захтева наводи и да је нижестепеним решењима повређен члан 36. став 2. Устава Републике Србије.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора

доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободe окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни суд нашао да у погледу ове повреде захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног нема прописан садржај, па је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у овом делу захтев одбацио.

Из напред изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези чланова 484. и 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић